

Rozběh

ZÁVODNÍ ČASOPIS ZAMĚSTNANCŮ NÁR. PODNIKU INGSTAV BRNO,
NOSITELE ŘÁDU PRÁCE

Číslo 21—22

25. listopadu 1957

Cena 60 hal.

SVÁTEK VIRSKÝCH STAVBARŮ

Údolní přehrada *na Svatce* *ve Víru* dokončena!

9. listopad byl pro všechny staváře na Virské přehradě velkým svátkem. V tento den uvítali mezi sebou vzácné hosty, představitele veřejného života, strany a vlády v čele s ministrem stavebnictví, kteří zde byli přítomni slavnostnímu otevření a předání přehrady veřejnosti do užívání...

Deset roků uplynulo od doby, kdy bylo započato s výstavbou tohoto největšího hydroenergetického díla v Brněnském kraji a zároveň též jedné z našich velikých staveb socialismu — přehrady na řece Svatce ve Víru.

Vzpomeneme-li začátku, ty zde byly opravdu těžké. Chyběly stroje, bylo málo zkušených lidí. Všechny nedostatky však byly postupně odstraňovány a pracovní ne zkušenost nahrazovali zaměstnanci vytrvalostí v práci a mimořádnou chutí do obrovského díla. Podařilo se jim sestavit z vyřazených strojů kompletní zařízení provisorní drtírny a betonárky, avšak vzápětí nastaly další potíže s betonáží. Chyběly Wolfovy jeřáby a ukládání betonu se provádělo velmi namáhavým způsobem z betonovacích mostů. Přes všechny tyto potíže však bylo v roce

1949 položeno 9000 kubiků betonu do přehradní hráze.

Postupem času byla stavba mechanisována. Byla vybudována lanová dráha z železniční stanice Bystřice n./Pernšt. na stavenišť k dopravě písku a volně loženého cementu, pevný kabelový jeřáb a pojezdový kabelový jeřáb pro ukládání betonu. Provisorní betonárka s drtírnou byla vystřídána definitivní, jejíž strojní dodávky se opozdily. Počáteční těžkosti nyní již rychle mizely a práce šla již velmi rychle kupředu, zvláště když i lidé získávali postupně cenné pracovní zkušenosti. Proto již v roce 1950 bylo položeno 27.000 m³ betonu, o rok později již 50.000 m³, v roce 1952 již plných 100.000 m³, v roce 1953 120.000 m³, v dalším roce 108.000 m³... Uvedená čísla jistě nejlépe svědčí o mohutnosti tohoto vodního díla.

Jistě by mnohého z vás zajímalo, kolik cementu na př. je potřeba pro tak mohutnou stavbu? Pro výstavbu přehrady bylo nutno vyrobiti takřka půl milionu kubiků betonu, do kterého se vešlo 10.000 vagonů volně lože-

(Pokračování na str. 2.)

13. LISTOPADU 1957

OZNÁMILY ÚSTŘEDNÍ VÝBOR KOMUNISTICKÉ STRANY ČESKOSLOVENSKA A VLÁDA ČESKOSLOVENSKE REPUBLIKY V HLUBOKÉM SMŮTKU VŠEMU ČESKOSLOVENSKÉMU LIDU, ŽE TOHO DNE V 5 HODIN RÁNO SKONAL ČLEN POLITICKÉHO BYRA ÚV KSČ PRESIDENT REPUBLIKY SODRUH ANTONÍN ZÁPOTOCKÝ.

★

Zpráva konsilia lékařů presidenta republiky Antonína Zápotockého

PRAHA (ČTK) — Po přechodném zlepšení, k němuž došlo v pozdních večerních hodinách 12. listopadu, stav nemocného se dne 13. listopadu ve 3 hodiny ráno kriticky zhoršil. Nastalo selhání oběhu krevního, které se již nepodařilo zvládnout. V 5 hodin ráno president republiky soudruh Antonín Zápotocký skončil.

Univ. prof. dr. F. Herles,

Univ. prof. dr. V. Jonáš,

Dr. J. Karpíšek,

Dr. F. Závodný, ředitel státního sanatoria.

★

ZO KSČ spolu s vedením podniku a zástupci masových organizací zaslali ÚV KSČ tento telegram:

Ústřednímu výboru Komunistické strany Československa,
Praha.

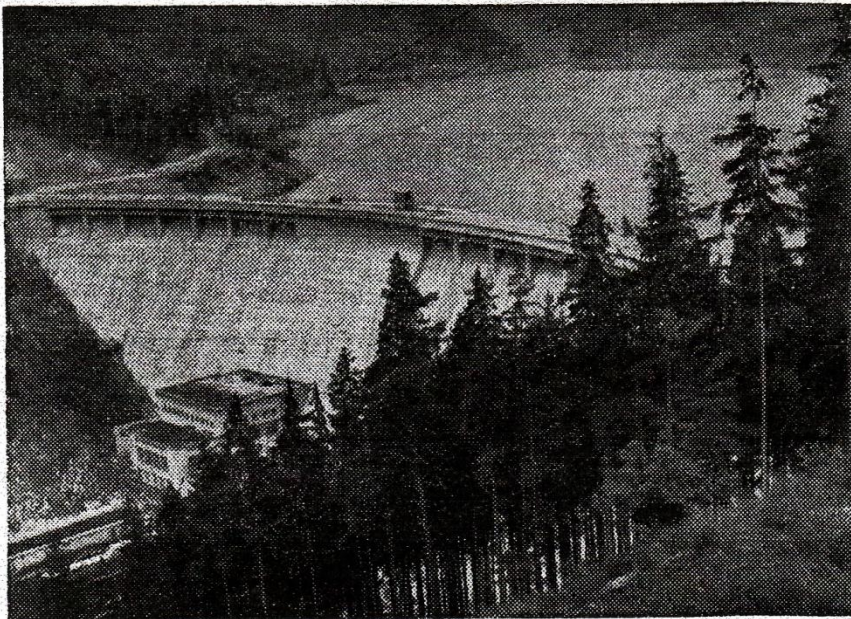
Vážení soudruzi,

s hlubokým smutkem přijali jsme zprávu o úmrtí presidenta republiky, člena politbyra ÚV KSČ, soudruha Antonína Zápotockého. V osobě soudruha Antonína Zápotockého ztrácí dělnická třída a všichni pracující neúnavného bojovníka za vybudování socialismu v naší vlasti.

Život a práce s. Antonína Zápotockého zavazuje nás, zaměstnance nár. podniku Ingstav Brno, nositele Řádu práce, abychom se ještě těsněji semkli kolem ÚV KSČ a vlády Republiky československé a ještě lépe plnili úkoly, uložené nám státním plánem rozvoje národního hospodářství.

INGSTAV, Brno, nár. pod.,
nositel Řádu práce.

ZO KSČ, vedení podniku, závodní výbor ROH, ZS ČSM.

Celkový pohled na mohutné vodní dílo Vysočiny — Virskou přehradu

Svátek vírských stavbařů

(Dokončení se str. 1.)

ného cementu, které představují vlak dlouhý 90 kilometrů! O vzornou dodávku cementu se starala cementárna v Brně-Maloměřicích, která tento cement pro Vírskou přehradu také vyrobila...

Deset let myšlení a práce uplynulo a výsledek — mohutný, šedí svitící betonový masiv překlenul nad obcí Vírem hluboké svratecké údolí, navždy zastavil vody dravé Svratky, a vytvořil 11kilometrové jezero, které změnilo tvář této kdysi zapomenuté krajiny Vysočiny. Byly zatopeny dvě obce — Korouhvice a Chudobín, jejichž obyvatelé bydlí v nových domcích v Dalečíně a nad starou obcí Korouhvice.

A nyní několik slov o významu a účelu tohoto mohutného vodního díla. Přehrada má sloužit k účelům vodohospodářským. Bude zachycovat jarní povodně, které byly zvláště v horním povodí Svratky obávanou metlou celého kraje a zajišťovat pravidelný průtok v řece, který byl v létě tak malý, že Svratka nestačila zásobovat užitkovou vodou stále rostoucí potřebu průmyslových závodů, které jsou v jejím povodí. Voda Svratky je současně zpracovávána při maximálním zatížení elektrické sítě (t. j. ve »špičkách«) dvěma turbinami o vysokém výkonu. Poněvadž odtok vody přes turbíny hlavní elektrárny nebude trvalý (elektrárna bude zapojena pouze ve špičkách), bylo nutno vybudovat pod obcí Vírem druhou, menší přehradu, t. zv. »vyrovnávací nádrž«, která zachytí již jedenkrát zpracovanou vodu při chodu turbin v hlavní elektrárně a rovnoměrně ji rozdělí do koryta řeky přes další turbínu ve své menší elektrárně pod vyrovnávací nádrží. Tato elektrárna pracuje s menším výkonem průběžně po celý den. Zajímavostí této elektrárny je, že voda je vedena na turbínu štolou, aby byl získán větší spád vody. Elektrárna pod vyrovnávací nádrží je již od 1. listopadu 1952, tedy plných pět let, v chodu, vlastní hráz vyrovnávací nádrže je pak v našem vodním stavitelství novinkou.

Nevlídné deštivé ráno vívalo 9. listopadu na přehradě ve Víru desítky pracovníků a hostů, aby zde byli přítomni nejen slavnostní členské schůzi, na které byla odmě-

Tak vyhlíželo místo budoucí přehrady ve Víru 1. června 1949. Pohled na odkrývku přehradního místa před zakládáním pravého břehu...
... a tak vypadalo totéž místo o osm let později →

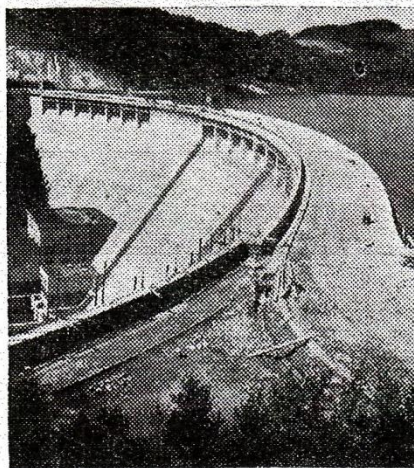
Přímo pod hlavní hrází bylo nutno vybudovat malou zásobní nádrž na vodu, která zásobuje užitkovou vodou textilní závod Vlnap ve Víru. Tento závod zpracovává vodu ve své vlastní turbíně a potřebuje ji též pro své provozní účely. Dalším účelem této malé zásobní, nebo t. zv. »retenční« nádrže je umožnit proplachování tratě v úseku mezi horní přehradní hrází a vyrovnávací nádrží v době klidu horní elektrárny. Je uzavřena zemní hrází s jezem a jezovou klapkou. Přemostěna je železobetonovým mostem s novou komunikací, která se serpentinovitě vyšplhá až na korunu hlavní přehradní hráže, přejde jí a bude dále pokračovat až do obce Hluboké po levé a do Dalečína po pravé straně přehradního jezera.

I přes mohutné technické vybavení, které po počátečních těžkostech stavba vlastnila, byl zde základem celého tohoto mohutného díla — člověk. Mnozí ze zaměstnanců přehrady byli během její výstavby vyznamenáni vysokými pracovními vyznamenáními. Také v sobotu 9. listopadu, v den slavnostního otevření přehrady obdrželo dalších 17 nejlepších pracovníků stavby z rukou ministra stavebnictví peněžitou odměnu a vysoké vyznamenání ministerstva stavebnictví — odznak »Nejlepší pracovník svého oboru«. A jistě po zásluze, vředy během výstavby se vypracovali v takové odborníky, které by jistě s otevřenou náručí přijal každý stavebský podnik.

I když podstatná část zaměstnanců již během dokončování stavby přešla na jiná pracoviště, ani nyní, po předání stavby se ještě celý kolektiv nerozejde. Dokončuje se silnice do Dalečína, provádějí se terénní úpravy a pracuje se na skluzové dráze pro spouštění lodí do přehradního jezera, neboť se Vírská přehrada mimo své ostatní využití stane jistě vyhledávaným rekreačním střediskem. Jistě i mnozí z vás se projedete lodí po jezeře, strávíte zde v rekreační chatě v Korouhvicích svou dovolenou a tak sami nejlépe poznáte tu obrovskou, mnohaletou práci vírských stavařů.

R. BRABLEC

něna celá řada nejlepších pracovníků vysokým vyznamenáním — odznakem »Nejlepší pracovník svého oboru«, ale také slavnostnímu předání hotového díla — Vír-

ské přehradě na Svatce — veřejnosti do užívání.

Před závodní jídelnou v barákovém táboře vyhrává dechová hudba, lidé vcházejí dovnitř.

Za potlesku přítomných vcházi na jeviště pracovní představitel — v čele s ministrem stavebnictví soudruhem Beranem, a usedá za předsednický stůl. Vidíme zde ředitele podniku soudruha Mužika, Ing. Čadu, předsedu ÚVOS soudruha Rajsckého, zást. ÚV KSČ soudruha Lošťáka, předsedu Ústřední správy vod. hosp. soudruha Ing. Dr. Štola, předsedu KVOS stavba soudruha Hammera a další...

Po přivítání všech přítomných ujal se slova ředitel podniku soudruh Štěpán Mužik. Zmínil se o těžkých začátcích stavby, o pracovním nadšení a obětavosti zaměstnanců, z nichž mnozí byli za svou dobrou práci již během výstavby vyznamenáni, zmínil se o významné pomoci 300 feckých soudruhů, kteří jako partyzáni museli z politických důvodů opustit svou vlast, a zde u nás v republice — na Vírské přehradě — našli svůj druhý domov. Vyzvedl příkladnou práci celé řady pracovníků, zmínil se o významné práci zlepšovatelů Petříčka, Košíka, Esterky, Říhy, Hamzy a celé řady dalších, hovořil o dlouholetém stavbyvedoucím přehradě soudruhu Ing. Oldřichu Hrazdírovi, který na toto místo nastoupil po odchodu soudruha Jana Sovy, a dosaženými výsledky, přes to, že byl mladý, dokázal, že obavy z nedostatku zkušeností byly u něho jako mladého technika úplně bezpodstatné — soudruh Ing. Hrazdira byl během výstavby dvakrát vyznamenán, v roce 1952 »Za zásluhy o výstavbu« a v roce 1955 »Za vynikající práci«.

Svůj obsáhlý referát, z něhož vyjímáme jen malou část, zakončil ředitel podniku slovy:

Na dnešní schůzi budou udělena nejlepším pracovníkům vysoká vyznamenání a četným dalším peněžitá odměna za jejich vzornou a obětavou práci. Tito soudruzi si v plné míře toho zaslouhují. Odměňujeme-li dnes budovatele Vírské přehrady, pak tak činíme za jejich zásluhy a s důvěrou, že v budoucnu ukáží stejné pochopení a obětavost při plnění dalších důležitých úkolů na ostatních stavbách našeho národního podniku. Stavba přehrady ve Víru končí, ale nekončí tím slavné práce jejich budovatelů. Jejich zkušenosti a jejich přesvědčení musí přejít na ostatní stavby, které provádíme, aby velká tradice budovatelů Vírské přehrady našla na dalších stavbách své pokračování.

Velké vodní dílo, které dnes předáváme veřejnosti, bylo provedeno pro užitek a blaho celé naší společnosti, pro štěstí a rozkvět našich potomků. Pracovníci tohoto díla zde zanechávají pomník své práce, té práce, která přináší v socialismu hodnoty pro lepší zítřek nás všech...

Po jeho slovech promluvil ministr stavebnictví soudruh Beran.

Pozdravil všechny přítomné a podotkl, že předání další z našich největších staveb je nejlepší oslavou Velké říjnové socialistické revoluce. Pochválil dobrou práci celého vírského kolektivu, zmínil se o dobré spolupráci ZO KSČ a ostatních složek s vedením stavby s přáním mnoha zdaru v další práci, znovu poděkoval celému kolektivu za vykonanou práci.

Dále hovořil předseda ÚVOS soudruh L. Rajscký a zástupce ÚV KSČ soudruh Lošťák.

Předseda ZV ROH soudruh Vilím přečetl zdravici Plonýrské školy ve Víru, načež následovalo předání vyznamenání a peněžitých odměn nejlepším pracovníkům.

Slavnostní schůze ROH byla zakončena Internacionálou.

★

Všichni přítomní se pak odebrali na přehradní hráz k vlastnímu slavnostnímu předání hotové stavby.

Zde se ujal slova dlouholetý stavbyved-

Předsednictvo slavnostní schůze ROH ve Víru. U mikrofonu zást. ÚV KSČ soudruh Lošťák

doucí a nyní hlavní inženýr podniku soudruh Ing. Hrazdira:

Vážený soudruhu ministře, vážený soudruhu předsedo Ústřední správy vodního hospodářství, vážený soudruhu předsedo krajského národního výboru, vážení hosté, soudruzi!

Přichází okamžik, na který jsme my, budovatelé tohoto vodního díla čekali a na který jsme se těšili v dobách, kdy vírská přehrada byla spíše projektem než betonovou skutečností. Po celá léta naší společné práce jsme mysleli na chvíli, kdy ji zde dokončíme a kdy budeme moci hrdě prohlásit, že jsme skončili se zdarem. Tato chvíle přišla. A v těchto okamžicích plných pohnutí i radostného vzrušení pro nás všechny, kdo jsme zde na přehradě tak dlouho spolu žili a překonávali nejdnu těžkost, vítáme mezi sebou vás, naše vzácné hosty, představitele naší Komunistické strany Československa a naší lidové vlády a prosíme vás, abyste dílo dělníků, techniků i inženýrů našeho národního podniku převzali do užívání. Bylo už na slavnostní schůzi před několika okamžiky řečeno mnohé, co vystihuje dokonale to, co cítí všichni ti, kdo zde pracovali a pracují.

Dovolu mi proto, abych vás, jako bývalý dlouholetý stavbyvedoucí této přehrady, srdečně uvítal a současně použil této výjimečné a slavnostní příležitosti, abych naposledy na vírské hrázi poděkoval jménem svým i jménem štábu techniků všem těm stovkám věrných a dobrých našich pracovníků, kteří vytvořili dílo, které přetrvá jejich vlastní lidské životy. Přes všechny těžkosti a bolesti prvních let našeho budování žilo se nám zde radostně a pracovali jsme všichni s vědomím, že svou práci sloužíme naší republice, našemu lidu a že masami ukládaného betonu budujeme do slova základy socialismu v naší vlasti. Tato přehrada je proto pro nás nejenom technické dílo a výrobek našich rukou, nýbrž i ztělesněním našeho politického i lidského přesvědčení i výrazem naší čínorodé lásky k vlasti a našemu lidově demokratickému zřízení. Prosím vás, vážení hosté, abyste tak i vy viděli toto vodní dílo.

Po úvodním slově inženýra Oldř. Hrazdiry se ujal slova předseda Ústřední správy vodního hospodářství soudruh Ing. Dr. Štoll a předseda KNV v Brně soudruh Nedělka, načež promluvil opět ředitel podniku:

Vážený soudruhu ministře, vážení soudruzi, hosté.

Předáváme-li dnešního dne stavbu přehrady do užívání veřejnosti, pak to činíme s vědomím, že všichni budovatelé této přehrady zde zanechali kus svého života a své práce pro lepší

zítřky nás všech. Tato přehrada, stejně jako ostatní velké vodní stavby budované v naší vlasti, jsou zcela jasným důkazem síly a nepřemožitelnosti socialistického zřízení. Ještě nikdy v našich zemích nedošlo k tak bouřlivému rozvoji v budování tak velkých a technicky náročných investičních celků. To vše dokazuje naši sílu a netušené možnosti, které náš pracující lid pod vedením Komunistické strany Československa má a v budoucnu bude mít. Nadšení, síla a obětavost byly a jsou hlavními činiteli, kterými se může chlubit člověk, žijící v epoše budování socialismu. Tyto vlastnosti měli a mají také ti, kdo toto dílo vybudovali. Trvale se tito soudruzi svou prací zapsali čestně do dějin našeho stavebnictví a svou prací zde vytvořili nehnoucí pomník lidského pokroku a důmyslu, který dovede přírodu spoutat a ovládnout.

»Nadšení, síla a obětavost byly a jsou hlavními činiteli, kterými se může chlubit člověk, žijící v epoše budování socialismu.« řekl na přehradní mostovce ředitel podniku s. Mužík

Je třeba si uvědomit, že stavba této přehrady byla v prvé řadě umožněna díky tomu, že strana a vláda mají v prvé řadě na paměti blaho lidu. Když před 40 lety první výstřely revolučního proletariátu v carském Petrohradě rozžehly mohutný plamen Velké říjnové socialistické revoluce, byl položen základ k vybudování nové socialistické společnosti v čele s dělnickou třídou, první vlády lidu, ne podle jména, ale

podle provedených činů. Tato vláda, z níž jsme si vzali po osvobození u nás vzor, učinila, právě proto, že vzešla z pracujícího lidu, za 40 let ve všech odvětvích společnosti, ve vědě, umění a hlavně v technice, ohromný krok kupředu. Dnes, krátce po oslavách VRSR, si musíme uvědomit, že všechny sociální vymoženosti, veškerý pokrok v našich zemích, mají pevné základy v nerozlučném spolenectví se Sovětským svazem.

S tohoto hlediska je také nutno se dívat na to, že nám bylo umožněno přehradu vybudovat a dnešním dnem předávat. Stavba vírské přehrady je jedním malým příkladem z mnoha ostatních, který dokazuje právě péči strany a vlády o rozvoj naší společnosti, o neustálé stoupání životní úrovně našeho lidu.

Stavba přehrady beze sporu pomohla ve zdejších krajích podstatnou měrou zvýšit životní úroveň. Za to patří náš dík především naší straně a vládě.

Vážený soudruhu ministře,

dovolu mi, abych jménem všech pracovníků našeho národního podniku Vám oznámil, jako nejvyššímu představiteli našeho stavebnictví, že stavební práce na stavbě přehrady ve Víru jsou skončeny . . .

* . . . k ministru stavebnictví soudruhu Beranovi přibíhají hoch a dívka z vírské osmiletky v pionýrských stejnokrojích, podávají mu na podnosu nůžku, a ministr přestřihává pásku na přehradní mostovce. Poslední záblesky fotoreportérů, poslední metry filmu. Hosté a desítky pracovníků přecházejí po přehradní mostovce . . . Vírská přehrada je otevřena, slavnostní akt je skončen.

* Sláva vám, vířící stavaři, čest vaši budovatelské práci! Přenešte své bohaté pracovní zkušenosti i na ostatní stavby našeho podniku!

Soudruzi s přehradou rostli, měli ji rádi a dovedli ji opěvovat veršem i písní . . .

Světla nad vodou

Miloš Janoušek

Blikala světla nad vodou,
v údolí rachot a sten skal . . .
To dělník s přírodou se tu rval
a okovy bezmocnosti v základ zakopal.

Světla se houpají nad vodou,
beton k betonu do výše se pne.
Hráz kovaná z oceli živel tu rozetne
a silou svazku dělníků vše vpřed se hne,
chystajíc budoucnost všem radostnou.

Světla dnes září nad vodou
a vlnky v jezeře tiše si vypráví
o práci radostně, o boji — vítězství . . .
o rodině, kde děti v míru radostně
si dovádějí
s příslibem, že dílo to dál hrdě
ponesou.

Tak zpívám já —
— prostý kopáč jsem z Víru,
tobě, přehrado milená,
a v tobě, přehrado má,
celému světu zpívám zpěv míru!

Nejlepší pracovníci

VÍR

Alipasos Minos

Je zaměstnán na stavbě přehrady ve Viru od dubna 1950, kdy přišel do ČSR jako řecký emigrant-partyzán. Nastoupil jako lamač kamene v kamenolomu v Korouhvicích. Po skončení hlavní betonáže byl zastaven i provoz kamenolomu a soudruh Alipasos přešel na stavbu silnice Vir—Dalečín. Na všech úsecích práce byl zapojen do socialistické soutěže a svou pracovní morálkou byl vzorem ostatním pracovníkům.

Brhel Josef

Je zaměstnán na stavbě přehrady ve Viru od března 1949. Vykonal funkci vedoucího účetního stavební správy a od roku 1955 je vedoucím technicko-ekonomické skupiny. Značně se zasloužil o zavádění a uplatnění hospodaření podle chozrasčotu. Za jeho působení stavba splnila akumulaci. V roce 1951 na 128 procent, v roce 1953 na 162 procent, v roce 1954 na 119,4 procenta, v roce 1955 na 128,1 procenta a v roce 1956 na 106,1 procenta. Soudruh Brhel byl několikrát vyhodnocen na úrovni podniku.

Dufek František

Je zaměstnán na stavbě přehrady ve Viru od 1. 3. 1950. Z počátku jako mistr na hrázi, později jako zástupce vedoucího stavby a od roku 1956 jako stavbyvedoucí na stavbě přehrady. Soudruh Dufek značně se zasloužil o to, že stavba od roku 1951 plnila plán přes 100 procent. Je dobrým organizátorem a na úseku stavby zaváděl pokrokové metody práce, při čemž hlavní důraz kladl na socialistickou soutěž, která byla na stavbě na velmi dobré úrovni.

Čípek Bohuslav

Pracuje na stavbě přehrady ve Viru od 2. 5. 1949 jako tesář. Svými pracovními výkony se značně zasloužil o to, že jeho četa plnila plán na úseku hlavní hráze vždy nad 100 procent a tím přispívala i k plnění betonářských prací na úseku hlavní hráze. Zvláště při provádění bednění pod prefabrikovanými nosnými mostovkami, kde práce byla velmi obtížná (výška 70 m), projevil velkou houževnatost a pečlivost při prováděných pracích. Práce byly provedeny ve stanovených termínech a tím bylo umožněno, že přehradní hráz byla v termínu dokončena. Soudruh Čípek se svou četou byl zapojen stále do socialistické soutěže.

Halva Jaroslav

Na stavbě přehrady ve Viru pracoval od 22. 3. 1949 jako stělmistr v kamenolomu v Korouhvicích. Zde se řadil mezi nejlepší stělmistry a byl za II. pololetí 1954 a celý rok 1955, jakož i v roce 1956 vyhodnocován jako nejlepší pracovník. V roce 1955 byl vyznamenán odznakem »Nejlepší pracovník svého oboru«. Po uzavření kamenolomu přešel na úsek silnice Vir—Dalečín a koncem roku 1956 na

stavbu Staviště u Žďáru. Je stále zapojen do socialistické soutěže a své závazky vzorně plní. Svou pracovní morálkou a vysokými pracovními výkony byl vždy vzorem ostatním pracovníkům stavby.

Eftimiádis Panojátis

Pracoval na úseku silnice Vir, později na regulaci řeky Svatky a nyní pracuje na úseku Vir—Dalečín. Přestože je star 62 roků, podává na všech úsecích práce velmi dobré pracovní výkony a je vzorem ostatním pracovníkům. Na stavbě přehrady ve Viru pracuje od roku 1950, kdy emigroval z Řecka v důsledku toho, že byl zapojen do partyzánského hnutí.

Košík Adolf

Pracuje na stavbě přehrady ve Viru od roku 1951 jako strojní technik. Řadí se mezi schopné a obětavé pracovníky stavby a má značné zásluhy na plnění a překračování plánu stavby, a to tím, že strojní zařízení následkem pečlivého dozoru a včasným zajišťováním oprav vykazovalo nejmenší poruchovost. S. Košík podal za svého působení na stavbě mnoho zlepšovacích návrhů, z nichž některé měly i celostátní význam. Své dlouholeté zkušenosti rád předával a předává ostatním pracovníkům našeho národního podniku. Řadíme ho mezi nejschopnější strojní techniky našeho národního podniku.

Krbálek Valentin

Soudruh Krbálek Valentin je zaměstnán na stavbě přehrady ve Viru jako mistr od 1. 9. 1948. Je jedním ze samostatných mistrů, a proto mu byly svěřovány odpovědné a termínované úkoly. Z počátku pracoval při výlomových pracích, kde dobrou organizační práce zajišťoval předpoklady k včasnému zahájení betonáže základů přehrady. Po skončení betonáže na přehradní zdi v roce 1956 přešel na úsek zabezpečení bloků č. 7 a 8. I přes velmi krátký termín těchto prací byly zabezpečovací práce skončeny před stanoveným termínem. Soudruh Krbálek byl iniciátorem socialistické soutěže na svém úseku a řadíme jej mezi nejlepší mistry stavby.

Krejčí Josef

Pracuje na stavbě přehrady ve Viru od roku 1950 jako materiálový hospodář stavby. Má značné zásluhy na výsledcích stavby, neboť svou obětavou prací zajišťoval včas materiál pro stavbu a náhradní díly strojnímu zařízení stavby, čímž značně přispěl k dodržení plánovaných termínů stavby. Významně se podílel na snižování vlastních nákladů hlavně tím, že organizoval soutěž na úsporu řeziva. V roce 1954 bylo ušetřeno 496 plm kulatiny, 597,5 krychl. m řeziva. V roce 1955 bylo ušetřeno 549 plm kulatiny a 311,3 krychl. m řeziva. V roce 1956 ušetřil 436 plm kulatiny a 280

krychl. m řeziva. Rovněž ve sběru papíru vykázal velmi dobré výsledky a za rok 1954 až 1955 odevzdal 360,1 q papíru. Rovněž ve sběru oceli, litiny, mědi, olova a hliníku překročila stavba plán sběru. Soudruh Krejčí byl vyhodnocen několikrát na úrovni podniku jako nejlepší materiálový hospodář.

Kozel Ladislav

Je zaměstnán na stavbě přehrady ve Viru od roku 1950. Pracoval na úseku hráz jako technik a v roce 1956 byl jmenován úsekovým stavbyvedoucím na hrázi. Projevil se jako schopný a obětavý pracovník a měl značné zásluhy na plynulém chodu betonáže a plnění plánu na tomto úseku.

Licicos Trajko

Na stavbě přehrady ve Viru pracuje od dubna 1950, kdy přišel do ČSR jako řecký emigrant-partyzán. Pracoval jako betonář na přehradní zdi a po skončení betonáže přešel na úsek úpravy levého předmostí. Řadil se mezi nejlepší pracovníky na úseku hráz a dosahoval se svou čílenou četou nejlepších výkonů.

Neděla Ladislav

Pracuje na stavbě přehrady ve Viru jako strojník-údržbář. Po stránce pracovní se stále řadí mezi dobré a odpovědné pracovníky stavby. V roce 1956 přešel na stavbu ÚJF v Řeži, kde spolu se svou četou se zasloužil o včasnou montáž betonárky. Po dokončení montáže se vrátil zpět na přehradu ve Viru. Uzavírá měšičně osobní účty úspor a tyto plní velmi dobře.

Peterka Miroslav

Na stavbu přehrady ve Viru přišel v květnu 1951 jako technik. Po krátké době byl jmenován vedoucím kamenolomu v Korouhvicích, který dodával kamen pro betonáž přehradních zdí. Zde se projevil jako schopný a obětavý pracovník a tím, že kamenolom překračoval plnění plánu, bylo umožněno, aby i betonáž hlavní přehradní zdi byla v termínech prováděna. V měsíci srpnu 1956 byl přemístěn na stavební správu Hradec Králové, kde byl pověřen funkcí výrobního inženýra. I v této funkci si vede velmi dobře.

Sliž Karel

Je zaměstnán u našeho nár. podniku od roku 1950. Od tohoto roku pracuje na stavbě přehrady ve Viru jako technik. Soudruh Sliž ztělesňuje při výkonu své funkce a v práci samotné technickou zdatnost, iniciativu a pracovní houževnatost. Pro tyto vlastnosti byl ve velmi krátké době jmenován úsekovým stavbyvedoucím vlastního přehradního tělesa, kde dosáhl organizační práce významných úspěchů. Dokázal v krátkém čase překonat početné obtíže, které na úseku hlavní hráze byly právě v době začátku výstavby, a projevil se jako dobrý organizátor, pod jehož vedením pracovníci

Čest a sláva na

i svého oboru 1957

betonárny, tesařské čtyry, jeřábncí, betonáři a miněři při výkopech základů přehradní hráze a samotné betonáže nejen státním plánem předepsané úkoly jednotlivých roků plnili, ale svými technickými znalostmi a dobrým poměrem k pracujícím dokázal s celým kolektivem pracujících na hlavní hrázi plán i harmonogram soustavně překračovat. Soudruh Sliž podal také několik zlepšovacích návrhů, kterými bylo ušetřeno 596.000 Kčs. Soudruh Sliž byl zapojen i do veřejného života jako funkcionář ROH a TJ Tatran. V roce 1956 byl jmenován vedoucím výroby stavební správy Vir a i v této funkci si vede velmi dobře.

Strášk Ladislav

Na stavbě přehrady ve Viru je zaměstnán od roku 1952. Pracoval jako dělník-betonář a při práci se projevil jako svědomitý a houževnatý pracovník se smyslem pro kolektivní práci. Byl zapojen do socialistické soutěže a závazky nejen plnil, ale i překračoval. Po skončení betonáže v roce 1956 přešel na pracoviště pravého předmostí přehrady, kde byl rovněž zapojen do socialistické soutěže a svěřené úkoly plní svědomitě.

Špaček Adolf

Soudruh Adolf Špaček je zaměstnán na stavbě přehrady ve Viru od července 1952 jako tesař. Vyniká velmi dobrým poměrem k práci, obětavostí a plněním mu svěřených úkolů. V roce 1954 byl vyznamenán odznakem »Nejlepší pracovník svého oboru«. Pracoval na úseku hráze, kde spolu se svou četou mnohdy v nadstavené pracovní době prováděl přípravné práce pro betonáž, aby tato mohla plynule pokračovat. Má dobrý poměr ke kolektivu a je mezi pracovníky oblíben. V roce 1956 po skončení betonáže na přehradní zdi a demontážních pracích na lanovce, betonárně a drtírně přešel na nově zahajovanou stavbu přehrady v Mostišti, kde se svou partou je zapojen do socialistické soutěže a vyhodnocován v rámci stavby.

Živica Alexandr

Je zaměstnán na stavbě přehrady ve Viru od roku 1949 jako dělník na drtírně. Velmi dobrým poměrem k plnění úkolů se řadil mezi dobré pracovníky, dokázal přesvědčit svou četou, aby pracovala i v nadstaveném čase, bylo-li toho zapotřebí v zájmu plnění betonáže na přehradní zdi. Soudruh Živica se svou četou byl nepřetržitě zapojen do socialistické soutěže a závazky nejen plnil, ale vysoko překračoval.

ŽERMANICE

Barták František, dílovedoucí — přehrada Žermanice

Soudruh Barták František pracuje na stavbě přehrady Žermanice jako dílo-

vedoucí. V letošním roce slaví vzácné jubileum, a to 50 let práce ve stavebnictví. Má bohaté zkušenosti a byl již několikrát vyznamenán. Z nejdůležitějších vyznamenání, která obdržel, jsou: stříbrná medaile při proražení tunelu Handlová, v roce 1950 obdržel stříbrnou medaili v Bulharsku, kde pracoval na výstavbě vodních děl. Na stavbě přehrady v Žermanicích si rovněž vede velmi dobře. Pracoval na různých úsecích stavby, a to vždy tam, kde pracovní podmínky jsou nejtěžší. Svými bohatými zkušenostmi dovede vždy práci zorganizovat tak, že svěřený mu úkol splní v termínu. Tím přispívá k tomu, že stavba přehrady v Žermanicích již po několik let plní všechny ukazatele státního plánu. Soudruh Barták je stále zapojen do socialistické soutěže a na svém úseku má do soutěže zapojeny všechny pracovníky.

Ing. Žáček Jaroslav, vedoucí výroby stav. správy

Mimo funkci vedoucího výroby stavební správy Žermanice pracuje již pět let jako hlavní stavbyvedoucí přehrady v Žermanicích. Po celou dobu jeho působnosti na stavbě, jakož i stavební správě, byly úkoly státního plánu plněny na 100 procent. V roce 1956 splnila stavba plán na 113,51 procenta a stavební správa na 104,87 procenta. Rovněž produktivita byla splněna na 107,56 procenta. Akumulaci plnila stavba na 147,7 procenta a stavební správa na 103,7 procenta. Přestože stavba v roce 1957 je v dokončujícím stadiu, plní své úkoly vzorně a za posledních osm měsíců letošního roku splnila plán na 111 procent, produktivitu na 101,6 procenta při plnění akumulace na 115 procent. Na mzdových fondech vykazuje od počátku roku úsporu. Soudruh Ing. Žáček jako hlavní stavbyvedoucí stavby a vedoucí výroby stavební správy, svou obětavostí a neúnavnou prací, svými zkušenostmi, které též získal na stavbách v Bulharsku, značně přispěl k těmto dobrým výsledkům jak stavby, tak i stavební správy.

OPATOVICE n/L.

Horálek Josef, stavební správa Opatovice

Soudruh Horálek je předákem komplexní čtyry o osmi pracovnících na vodním díle v Adamově. V letošním roce prováděl se svou četou veškeré betonářské a kopáčské práce na této stavbě. Četa soudruha Horálka byla v posledních 12 měsících nepřetržitě zapojena do socialistické soutěže a byla vyhodnocována jako nejlepší četa stavební správy Hradec Králové. Na úrovni podniku za svoje velmi dobré pracovní výkony, dobrou pracovní morálku a kvalitní provedení prací byla četa vyhodnocena dvakrát. Soudruh Horálek má velmi dobrý poměr k pracujícím a je ve své četě oblíben.

BRNO

Borkovec Jan, stavební správa Brno

V roce 1956 pracoval soudruh Borkovec na stavbě nájezdny rampy v Rousínově. V tomto roce pracuje se svou osmičlennou partou kopáčů na stavbě regulace Hané ve Vyskově. Soudruh Borkovec se svou četou je stále zapojen do socialistické soutěže a patří mezi nejlepší pracovníky stavební správy Brno. Rovněž na úrovni podniku byl se svou partou již třikrát vyhodnocen. Má velmi dobrý poměr k práci, je snaživý a práci provádí kvalitně bez závad. Svými výkony soudruh Borkovec značně přispěl k tomu, že stavba regulace Hané ve Vyskově i přes veškeré potíže plní státní ukazatele plánu.

Knotek František, stavební správa Brno

Pracuje jako vedoucí sedmičlenné party kopáčů a betonářů na výzkumném závlahovém objektu v Hevlině. Svými pracovními výkony a dobrou kvalitou prováděných prací se četa zasloužila o to, že stavba v Hevlině plní rovnoměrně plán od počátku tohoto roku. Soudruh Knotek je zapojen stále v socialistické soutěži a vyhodnocován na úrovni stavební správy. Pro svoje velmi dobré pracovní výkony byla četa několikrát během t. r. nasazena na jiná pracoviště stavební správy, kde termínované práce byly ohroženy. Četa pochopila nutnost tohoto přesunu a vždy obětavě zasáhla na chročeném místě.

Rotrekl Miroslav, zedník, stav. správa Brno

Pracuje jako vedoucí tříčlenné party zedníků-omtkářů na stavbě čistící stanice v Modřicích u Brna. Svou vysokou odborností, stálými nadvýkony, velmi dobrou kvalitou prováděných prací, vysoko splnil příkazané plánované úkoly. Se svým kolektivem byl stále zapojen v socialistické soutěži a byl vyhodnocován jako nejlepší zedník stavební správy. Soudruh Rotrekl pochopil nutnost výchovy nových zednických kádrů. Má proto velkou zásluhu na tom, jako instruktor zednických učňů, že připravil tyto učně velmi svědomitě při jejich zaučování na zedníky.

Strouhal Jan, dělník, stavební správa Brno

Pracuje jako vedoucí sedmičlenné party kopáčů na stavbě čistící stanice v Zidlochovicích. Svou velmi dobrou kvalifikací, včasným splněním příkazaných úkolů, velmi dobrými pracovními výsledky a dobrou kvalitou práce značně přispěl k splnění plánu uvedené stavby. Soudruh Strouhal se svou četou během roku několikrát vypomáhal na stavbách, kde termínový plán byl ohrožen. Má velmi dobrý poměr k pracujícím a u kolektivu stavby je oblíben.

šim nejlepším!